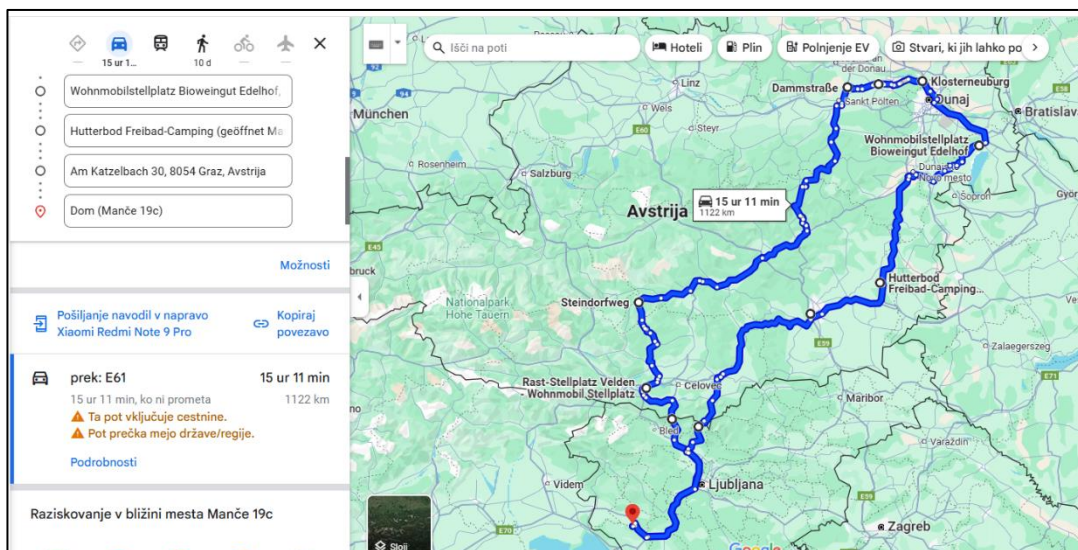

Dopust 2024 – malo po Avstriji

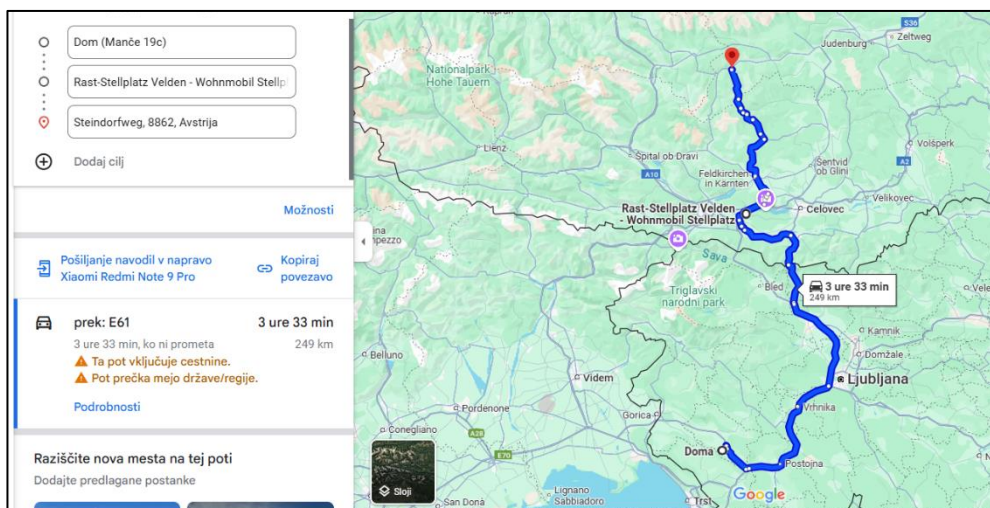
Sledim lastni tradiciji, da vsako leto opišem najino potovanje v glavnem dopustu.

Ker žena še vedno dela in tudi vnuki že rastejo in potrebujejo poletno varovanje, se je najin dopust zelo skrčil. Zato sva pot prilagodila razpoložljivem času, pri tem pa imela v vidu, da oba potrebujeva oddih in zato ne bova dirkala.

Že nekaj časa sem si ogledoval Nedižejsko jezero in Gradiščansko kot možno lokacijo za krajši dopust. Ker pa je julija pritiskala močna vročina, sva sklenila, da se umakneva bolj v hribe. Preprosto sem na Park4night poiskal možne postankein sva šla. Spodaj je približna trasa najine poti.

1. dan: 16. julij, od doma do Steindorfweg, 249 km

Prvi dan sva želela priti do Vrbskega jezera, kjer sva našla en prijeten PZA (46.6076, 14.0501), od kjer bi malo kolesarila ob jezeru. Ker sva imela dovolj časa, pred seboj pa malo poti, rada se tudi izogibava avtocest, sva šla čez Ljubelj. Na vrhu, pred tunelom sva pomalicala in nadaljevala do Vrbskega jezera. Poiskala sva PZA, ki je imel še dovolj prostora, vendar pa je bil čisto brez sence, zunaj pa že zelo vroče. Odločila se, da nadaljujemo do najine druge točke, ki je severneje in bolj v hribih.

Pogled na Slovenske vršace pred Ljubeljem

Pot naju vodi dobesedno čez hribe in doline. Prepustiva garminu, da naju vodi, midva pa občudujeva gorsko pokrajino. Zgodaj popoldne pripeva na cilj, Steindorfweg, v kamp na gorski kmetiji (47.0887, 13.9891, 25€ na noč+elektrika po števcu). Mesto leži v ozki dolini na 900 metri nadmorske višine in nudi prijetno klimo. Leži ob reki Muri, Mur zapišejo Avstrijci. Čudovit kamp, delno z razmejenimi parcelami z zelenjem. Prijazni lastniki, kamp polovično zaseden, delno s pavšalisti (Nizozemski in Nemški), ostalo pa prehodni gosti. Imajo tudi lasten lokalček, kjer občasno strežejo tudi hrano.

Sprehodiva se do centra, mesto je majhno, s par lokali in dobro založeno trgovino. Na obrobju je tudi umetno jezero, ki služi kot mestno kopališče, poleg je tudi velik parking, kjer bi se dalo prespati.

Kraj nama je všeč, zato skleneva ostati dva dni.

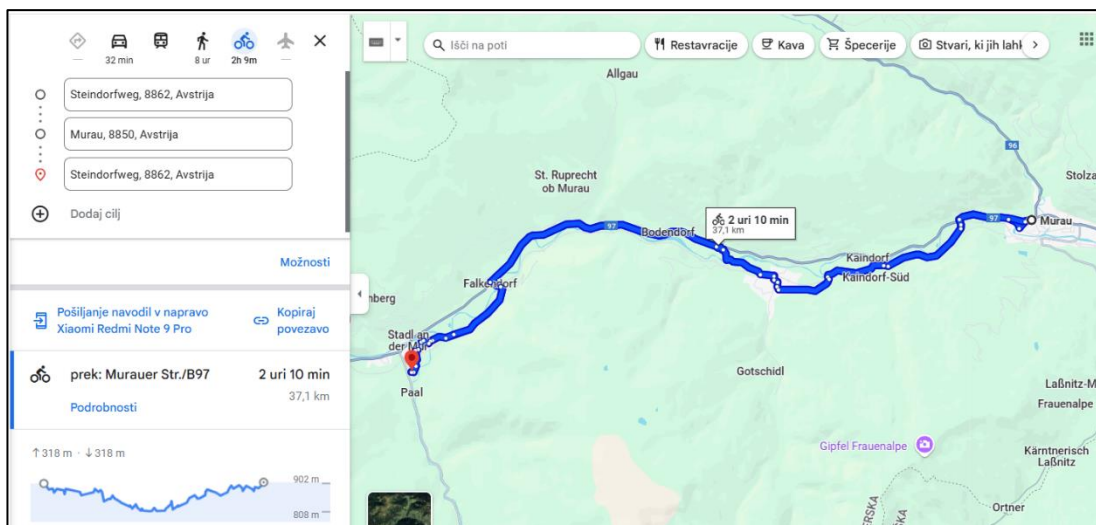

Najin prostor v kampu

Tradicionalno, ko parkirava nazdraviva s kozarčkom vina, tokrat s poročnim vinom sina in neveste

2. dan: 17. julij, Steindorfweg

V miru pozajtrkujeva, počakava, da se malo ogreje in se izza hribov pokaže sonce, nato pa greva s kolesi do mesta Murau (električna kolesa 😊).

Pogled na Muro s kolesarskega mostu v mestu

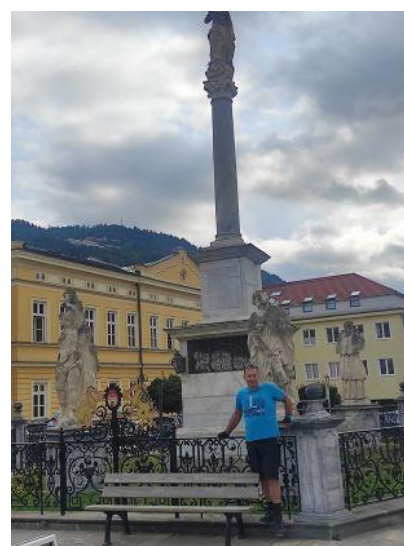

Lesene turistične hiške

Ob Muri so zelo lepo urejene kolesarske poti tako, da skoraj nikoli ne voziš po glavni cesti.

Občudujeva

pokrajino in uživava ob reki. Ustaviva se v Sv. Lorencu ob Muri, ki je velik turistični kraj s smučiščem. Bivalne enote so večje lesene hiške in jih je ogromno, veliko jih je tudi poleti zasedenih. Na hrib vodi gondola s katero se vozijo pohodniki, pa tudi kolesarji, ki se potem spuščajo v dolino. Ob povratku si ogledava tudi eno malo in zelo staro cerkvico.

Jaz v mestu Murau

V nadaljevanju poti občudujeva lepo pokošeno travico na ogromnem golfišču. Ogledava si Murav, lepo mestece ob Muri ...za nazaj pa naju podijo črni oblaki in par kapljic, vendar ni bilo nič hudega. Na poti naletiva tudi na zanimiv muzej lesa (Holzmuseum St. Ruprecht ob Murau), ki je menda zelo primeren za otroke.

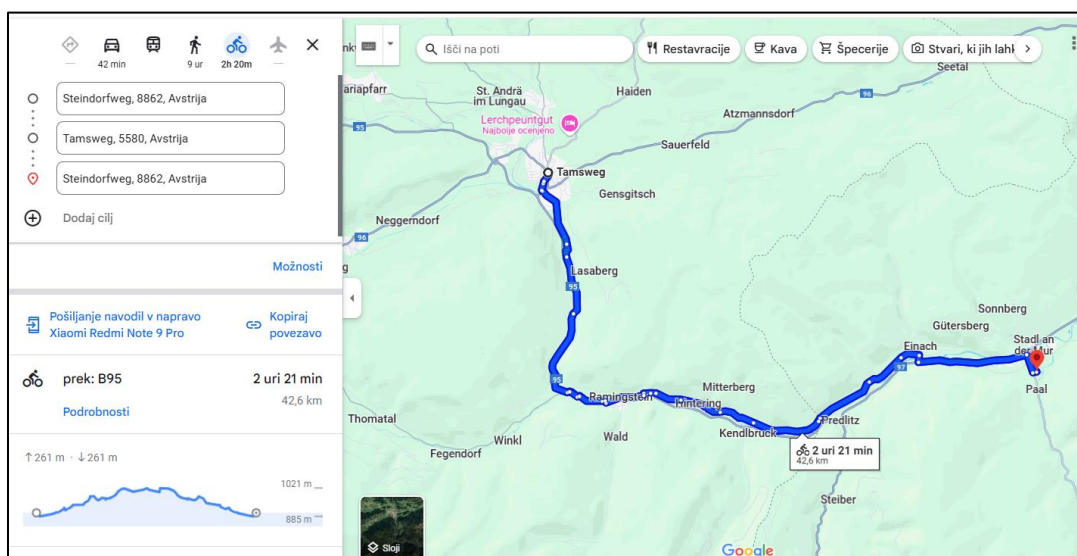

Mini piknik

Popoldne počitek, branje, dremanjein seveda opazovanje kaj delajo drugi. Nisva mogla spregledati starejši par iz Nizozemske, ki je balinal. In to vse prej kot za zabavo. Namreč vestno sta si zapisovala rezultate, merila razdalje do balina ... in se glasno kregala.

Spoznala sva mladega Nizozemca, ki je šotoril z otrokoma in je bil v nadaljevanju namenjen v našo Postojnsko jamo.

3. dan: 18. julij, Steindorfweg

Pravzaprav bi po prvotnih načrtih, danes morala že potovati naprej, vendar sva se glede na prijetnost kraja, odločiva, da podaljšava še za en dan.

Seveda bova zopet izkoristila lepe kolesarske poti ob Muri. Danes greva gorvodno, dvignila se bova za okoli 150 m nadmorske, potujeva do Tamsweg.

Kolesarke poti so odlično označene in lepo speljane, da je res užitek kolesarit. Večino časa je speljana stran od glavne ceste, velikokrat poteka ob ozkotirni železniški progi, ki je še v funkciji, večinoma služi za prevoz turistov.

Po poti se srečava tudi z raftarji, ki se spuščajo po Muri, ki ležerno teče.

V kampu ..

Prehod čez Muro preko pokriti lesen most

Tamsweg je gorsko mestece, nič posebnega, lepa je recimo cerkev na hribu. Malo se razgledava, pojeva kosilo in se počasi vrneva.

Raftarji so nama prijetno mahali

Tri transportne poti: kolesarska steza, ozkotirna železnica in reka

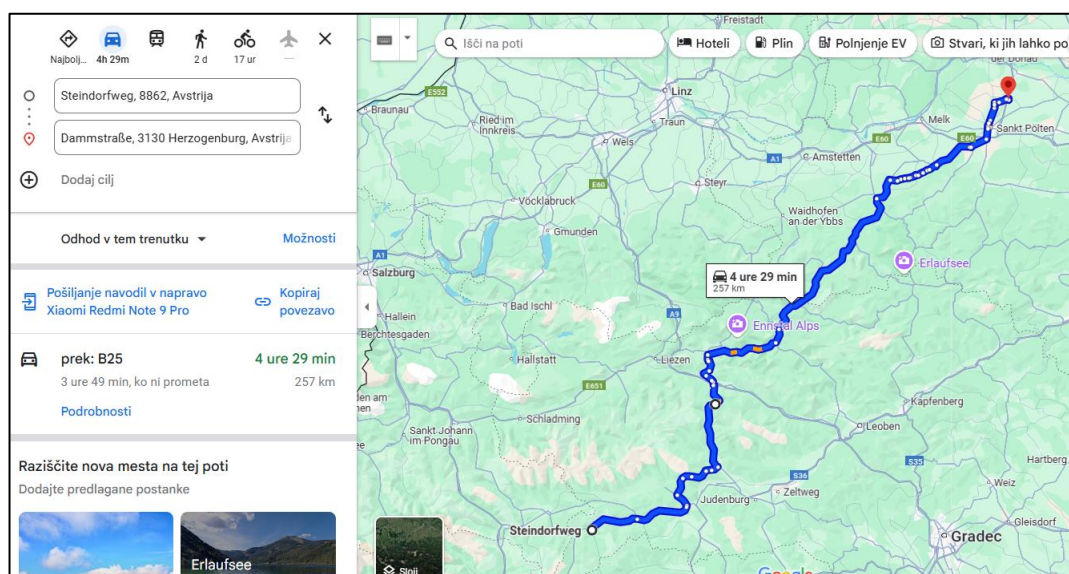
Popoldne se še malo sprehodiva po najinem mestecu, prebivalci prijazno pozdravljajo.

Zvečer z zanimanjem opazujem kmeta na sosednjem hribu, ki s traktorjem kosi na zelo strmem terenu.

Čudovita pokrajina

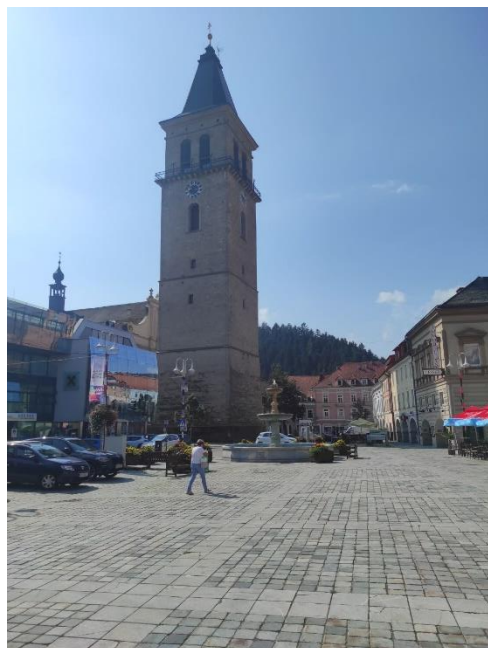
4. dan: 19. julij, Steindorfweg – Hercogenburg, 257 km

Zjutraj počasi spakirava, fotografirava števec elektrike (kot tudi prvi dan), in greva poravnat račun. Zanimivo je plačevanje elektrike po števcu. Ugotovila sva, da v bistvu tako plačava še manj kot, če je pavšalna cena (običajno okrog 5 €, midva pa plačava manj kot 3 € na dan).

Današnji cilj je, da se počasi približava Dunaju, oziroma Klosterneuburgu, ki ga želiva naslednji dan obiskati. Gledava za primerno nastanitev in jo najdeva v Hercogenburgu (PZA 48.27903, 15.706501), ob športnem parku, brezplačen, možnost elektrike na kovančke.

Do Judenburga greva še ob Muri, nato pa slediva Garminu, ki naju vozi po lepi gorski pokrajini. Parkrat se ustaviva, tudi za dopolnit zaloge.

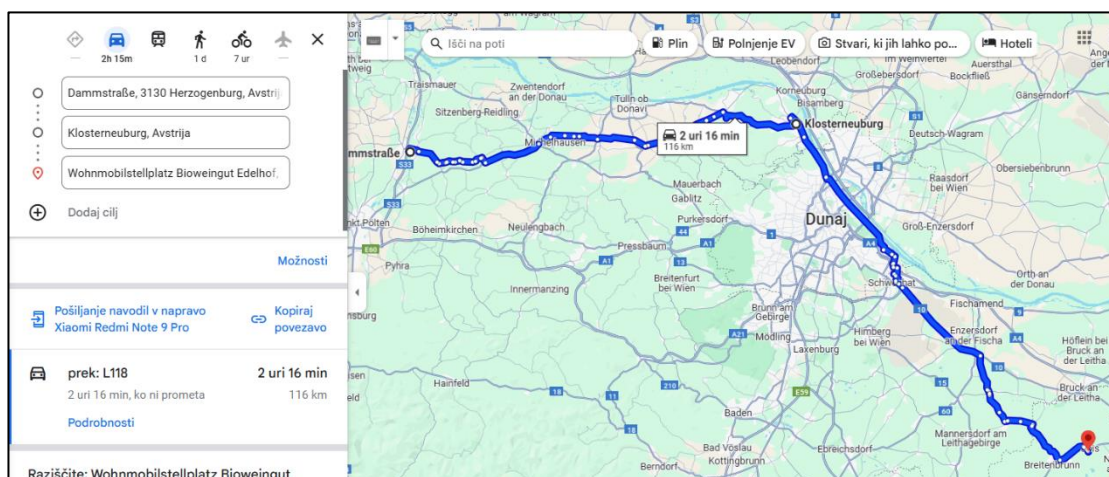

Na cilju pripada kozarček vina našega sponzorja, tokrat rumeni muškat Vina Benčina (ta je kasneje v Gornji Radgoni dobil šampiona, ko sva bila v Gradcu).

Res velik športni kompleks ima več bazenov, teniška in košarkarska igrišča in čisto ob PZA še zunanji fitnes. Za nama pride še par kamperjev, vendar se ne drenjamo, saj je parkirišče veliko.

5. dan: 20. julij, Hercogenburg – Klosterneuburg – Jois

Po obvezni kavici počasi kreneva do Klosterneuburga. To je velik samostan blizu Dunaja v lepem starem

mestu. V cerkvi tega samostana enkrat letno poteka tudi imenovanje vinskih viteзов (sem bil pred letom prisoten). Zelo lepa cerkev, iz belega marmorja, sploh je cel samostanski kompleks mogočen in vreden ogleda. Za ogled je možno parkirat na 48.306302, 16.323923, imajo pa tudi veliko parkirno hišo, tudi za avtobuse.

Dvorišče kmetije

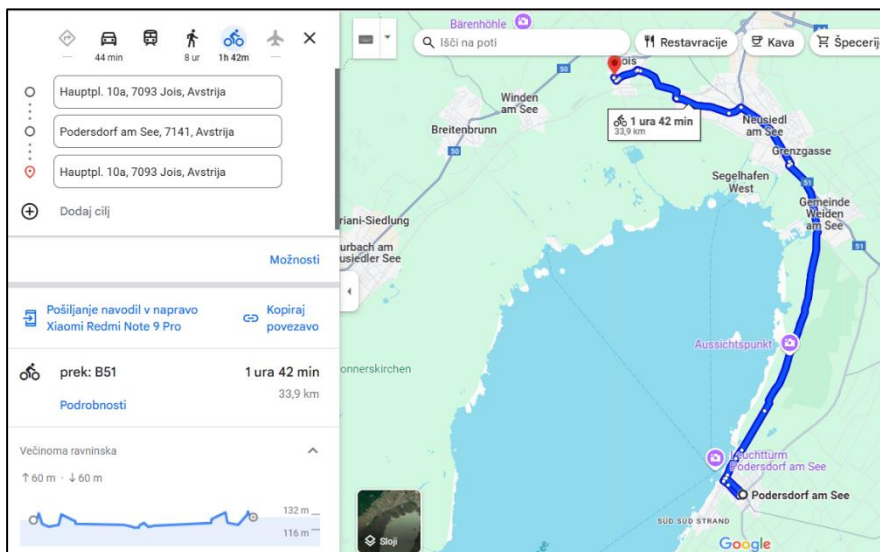
Nadaljujemo proti Nedižejskemu jezeru, prihajamo na Gradiščansko, zelo pomembno vinorodno področje Avstrije, ob jezeru. Zanimivo je, da je glavno mesto Gradiščanskega bilo mesto Šoprom, ki pa je po drugi svetovni vojni pripadalo Madžarski (menda je tudi vredno ogleda), novo središče pa je Železno (Eisenstadt). Področje je rahlo hribovito, s pogostim blagim vetrom, in velikim jezerom, ki delno leži v Madžarski. Vse to daje ugodne pogoje za vinogradništvo.

Za nastanitev si izbereva agroturizem v kraju Jost, v ekološki kleti EDELHOF - na dvorišču (47.9590, 16.7897). Parkirava na velikem urejenem dvorišču, ki ima prostora za vsaj 6

kamperjev. Električna in voda vključeni, tudi sanitarije, tuša ni, za 25€ na noč. Prijazna gospodinja vse razloži v dobri angleščini, posebej poudari samopostrežni hladilnik vina, vzameš steklenico in denar daš v škatlo. Zgodaj popoldne sva bila sama, nato prideta še dva kamperja.

Popoldne se malo razgledava na kmetiji in bližnji okolici, nato pa odkolesarimo do jezera, kjer je prijetna restavracija. Tudi v mestu je par manjših restavracij in skoraj vsaka hiša ponuja vina in degustacije.

6. dan: 21. julij, Jois

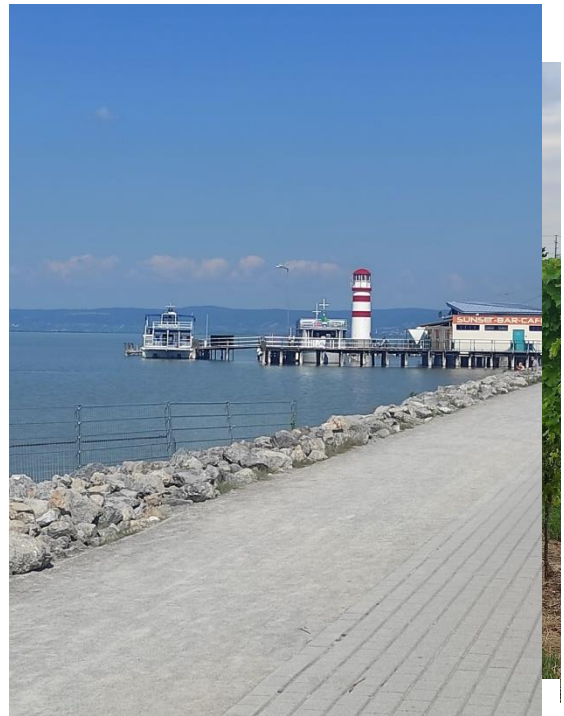

Danes je na vrsti kolesarjenje ob jezeru. Slediva oznakam kolesarske poti proti jugu ob vzhodni obali jezera. V prvem delu vidiva številne lepo urejene vinograde, izključno kolesarska pot pa je v jutranji uri še bolj prazna, da lahko res uživava.

Zavijeva v Seepark, turistično naselje, ki ne navdušuje. Proti jugu je vinogradov manj, so pa velike njivske in pašne površine. Greva do Podersdorf am See, večje naselje, bolj ali manj turistično. Označeno

Najina e-konjička

Pomol s katerega startajo ladjice na drugo stran jezera

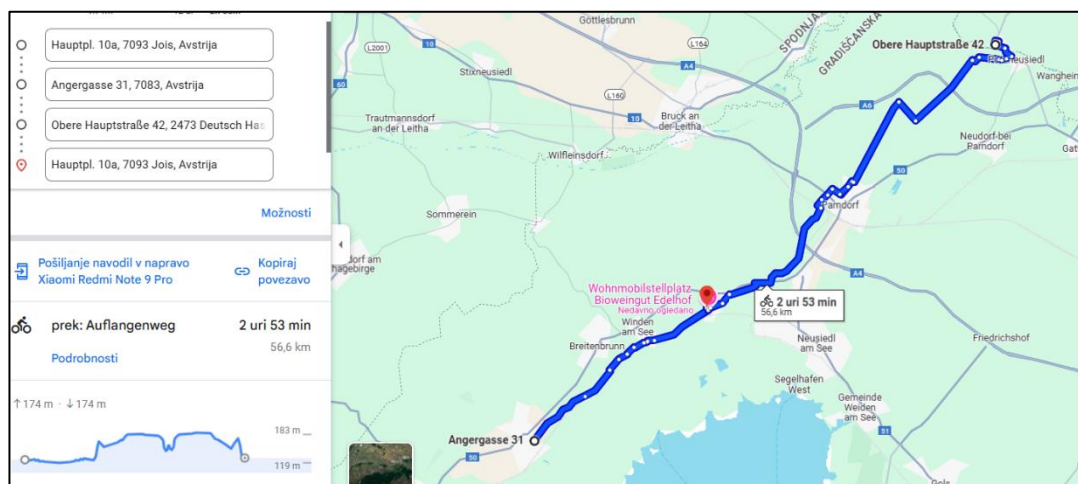
imajo tudi dva PZA, seveda si ju ogledava. Ob jezeru je tudi kamp, ob obali pa ogromne plaže. Parkirava ob pomolu in se malo ogledujeva. Vidiva, da od tukaj vozijo tudi ladjice na drugo stran jezera, skoraj naju premami, vendar se raje počasi odpraviva po isti poti nazaj. Seveda je ob povratku vse polno kolesarjev, družin z otroki..., da je potrebno malo več pozornosti. Tačas so na več mestih ob trasi postavil razne šanke s pijačo in hrano za kolesarje. Postaja vedno bolj vroče, zato se počasi vrneva v senco k kamperju.

Popoldne se malo sprehodiva po mestu.

Lepo in domiselno urejene napisne table, vabila za kleti.

7. dan: 22. julij, Jois

Seveda nama je tukaj vseč, zato ostaneva še za en kolesarski dan. Zgodaj dopoldne slediva kolesarski poti proti zahodu jezera. Zopet veliko vinogradov, vidiva pa tudi v peščenjak izdolbene stare vinske kleti, nekatere koristijo v turistične namene, druge pa za lastne potrebe ... nekatere so tudi opuščene.

V kraju Windem am See zagledava na manjši vzpetini kovinski kip Sonnenanbeterin. Ogromna kovinska skulptura, ...jaz sem si prevedel kot molitev k soncu.

Ko začne pripekat se umakneva v senco, popoldne pa narediva še eno turo med vinogradi na severovzhod.

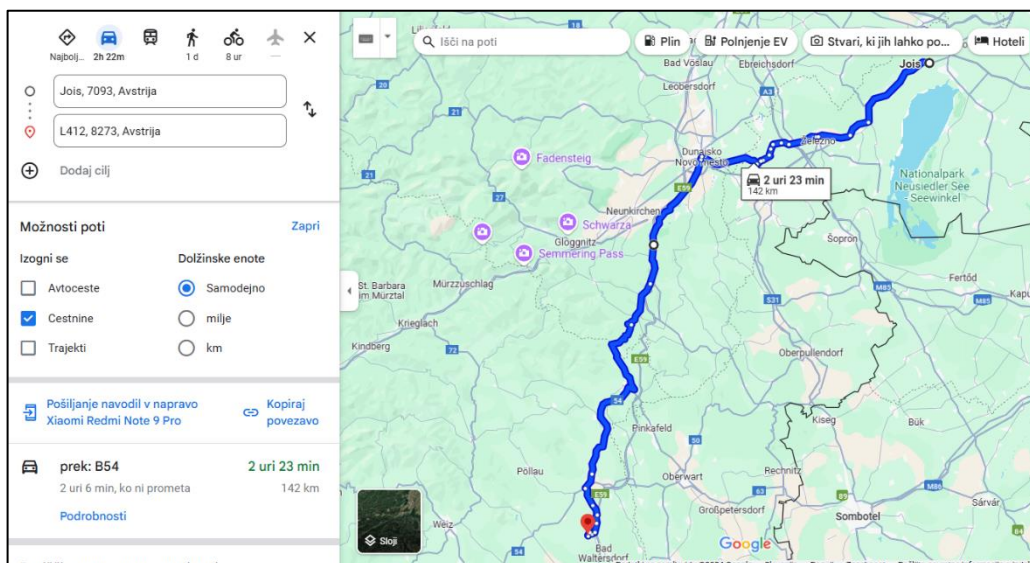

In čeprav sva vinoljubca, sva si zvečer zaželela eno hladno točeno ...

Najbolj hladno je pri sodih

8. dan: 23. julij, Jois – Ebersdorf, 142 km

Gradiščansko bi bilo vredno še malo raziskat ...drugič. Midva se pomikava proti domu, vendar si prej zaželiva ogledat kakšen veletrgovski center v Gradcu... Zato se danes počasi premakneva do Ebersdorfa, kjer sva našla zanimiv kamp (47.19678, 15.973049, 35€ na noč plus elektrika in voda po števcu, ki je nama ni zaračunal), z lastnim naravnim kopališčem.

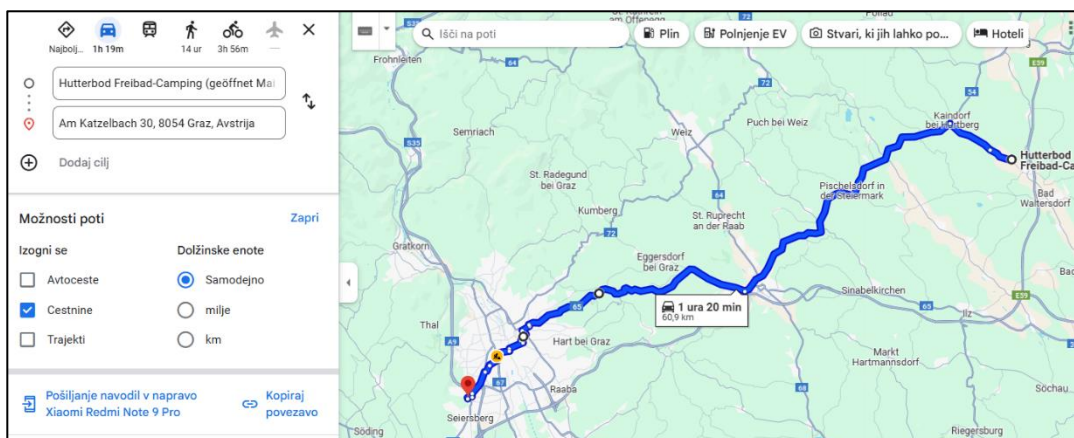
Pot naju vodi po podeželju, promet poteka bolj ali manj tekoče. Do poldneva sva že v kampu, ki je zanimiv že zaradi dobre sence, njegova posebnost pa je, da ima vsaka parcela lasten tuš in wc. Zanimivo. Zaradi prvega zelo prijetnega vtisa sva hotela ostati dva dni. Vendar, ko sva se malo bolj razgledala, sva ugotovila, da kamorkoli bi kolesarila, naju kar nekaj časa pot vodi po precej prometni cesti ...in nič zanimivega nisva našla za videti.

Imela sva dovolj časa za inventuro ...samo še to je ostalo od sponzorja.

Popoldne sva šla peš do bližnjega kraja po pločniku, vendar s stalnim hrupom prometa. Zato sva hitro sklenila, da greva že naslednji dan naprej.

9. dan: 24. julij, Ebersdorf - Gradec, 61 km

Do Gradca prideva hitro, skozi mesto pa se bolj počasi prebija ...in prva najina točka je Nakupovalni center GRAZ Shopping City Seiersberg. Center je res ogromen in je potrebno kar malo truda, da se orientiraš. Sicer pester izbor trgovin in materiala in dobra paša za oči. Vnukova sva poiskala darila, se malo sprehodila, pojedla dober in poceni kebab in to bo vse. Greva poiskati PZA, za katerega sva vedela, da je v bližini (47.0243, 15.3966, 25€ na noč z elektriko v ceni, moderen sanitarni blok s tuši in wc-ji).

PZA je ogromen, vendar deluje na zanimiv način. Namreč prijava in odjava je avtomatska, plačilo pa pustiš v kuverti, ki jo dobiš ob prihodu in jo ob odhodu oddaš v nekakšen nabiralnik. Parkirnih mest je ogromnih, vendar so majhna, sicer dovolj velika za brez tende, elektrika vključena. Poleg je tudi bazen v katerega imajo gosti brezplačen vstop.

Popoldne sva malo lenarila v senci ...in nazdravljala našemu vinskemu sponzorju, ki je ravno objavil, da je prejel šampiona za rumeni muškat, seveda sem ga imel v boks, sledi preverjanje ocenjevalcev...res je šampion!

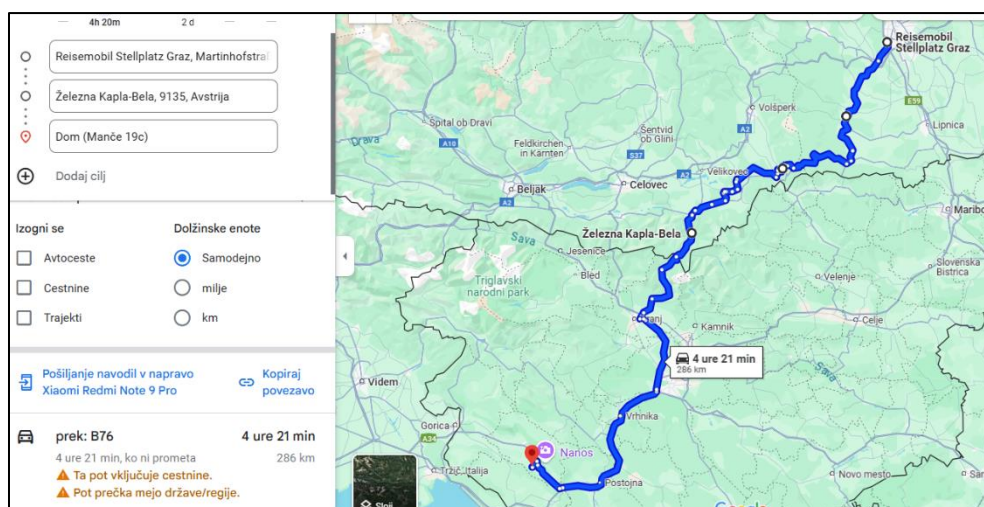

10. dan: 25. julij, Gradec, s kolesom do centra

Danes sva malo kolesarila. Do centra je približno pol ure vožnje, po večinoma urejeni kolesarski poti. Po mestu sva se malo razgledala. Na grad se nama ni šlo, Mura, pa je bila precej rjava od deževja v hribih. Vračala sva se po drugi poti, kolesarjenje po mestu ni preveč zanimivo. Do centra se lahko pride tudi z dobro urejenim mestnim prevozom.

11. dan: 26. julij, Gradec – domov, 286 km

Zjutraj položiva denar v kuverto in oddava v »nabiralnik«, preprosto.

Še vedno imava izklopljene avtoceste, domov si zaželiva čez Jezersko, lep prelaz.

Vreme ni bilo ravno biser, rahlo oblačno, vendar prijetno za potovanje. Občudujeva urejeno okolico urejenih kmetij, veliko naselij ima dvojezična imena. V železni Kapli sva se hotela ustaviti, pa so nekaj

delali na cesti, da so bile zapore, zato sva kar nadaljevala. Voziva po lepo speljanih serpentinah, prometa skoraj ni. Na vrhu prelaza, kjer je bila včasih mejna kontrola, se ustaviva, razgled je zaradi oblakov omejen. Spustiva se do Jezerskega, kjer si ob Planšarskem jezeru privoščiva odlično kosilo.

Počasi se spustiva v dolino ob reki Kokri, v spodnjem delu vidiva odstranjevanje posledic vodne ujme. In po avtocesti domov.

Zaključek:

Čeprav kratek, je bil prijeten dopust. Vzela sva si čas za polnjenje »baterij«, kljub temu doživela in videla veliko lepega. Prevozila sva dobrih 1120 km, kar pomeni, da sva vse prevozila z enim rezervoarjem (ima 120 litrov).

Avstrija ima dovolj prijazno avtodomarsko infrastrukturo za udobno in dovolj poceni bivanje, hkrati pa je blizu in zanimiva za raziskovanje.

Potovala sva Boža (večina fotografij) in Franko (tekst).